

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/287/2018                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 2215205489                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.06.2019                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Elena Siebenstichová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2019:2215205489.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobkyne Alektum s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 44 721 587, zastúpenej advokátskou kanceláriou Hudec s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lazaretská č. 23, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Marek Hudec, proti žalovanej L. H., bývajúcej v Z., J. Č.. XXX/XX, o zaplatenie 2.976,79 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 5 C 193/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 22. mája 2018 sp. zn. 10 Co 151/2017, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Dunajská Streda 1. apríla 2015 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia nesplatenej časti úveru pozostávajúcej z istiny vo výške 2.976,79 € s príslušenstvom. Predmetný úver bol žalovanej poskytnutý na základe Zmluvy o rýchlom spotrebiteľskom úvere s poistením fyzickej osoby dňa 2. júla 2010.

2. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. januára 2017 č.k. 5 C 193/2015-66 žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne, keďže nepreukázala svoje postavenie veriteľa uplatnenej pohľadávky a rozhodol o trovách konania.

3. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 22. mája 2018 sp. zn. 10 Co 151/2017 na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou prvoinštančného rozsudku.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421

ods. 1 písm. b) CSP, t.j. nesprávnym právnym posúdením vecí odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vychádzala odvolaciu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru o nedostatku jej aktívnej legitímácie v dôsledku nepreukázania splnenia podmienok pre platné postúpenie predmetnej pohľadávky. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), riadne zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, a že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

9. V preskúmvanej veci je predmetom dovolacieho konania pohľadávka žalobkyne vo výške 2.976,79 € s príslušenstvom. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (1. apríla 2015) bola 380,- € [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3.800,- €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) CSP vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenového zníženia, t.j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) CSP. Účelom zníženia majetkového cenového zníženia v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenový zníženie sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenový zníženie vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarcia v CSP reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t.j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docieľenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného

naplnenia princípu rovnosti zbraní (viď rozhodnutie najvyššieho súdu z 24. júla 2018 sp.zn. 6 Cdo 80/2017, ktoré bolo prijaté na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 6. júna 2019).

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, keďže jej žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.